

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci oprávnenej **Ing. J.L.**, bývajúcej v S., zastúpenej JUDr. M.P., advokátkou v P., proti povinnému **JUDr. M.T.**, bývajúcemu v P., **o udelenie poverenia a vykonanie exekúcie**, ktorá vec je vedená na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 17 Er 24/2009 a na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 4 NcC 13/2009, o námietke zaujatosti sudcov Krajského súdu v Prešove, takto

r o z h o d o l :

Sudcovia Krajského súdu v Prešove JUDr. Gabriela Klenková, PhD., JUDr. Eva Šofranková, JUDr. Anna Ilčinová, JUDr. Igor Burger, JUDr. Jozef Angelovič, JUDr. Anton Oriňák, JUDr. Branislav Breza, JUDr. Jaroslav Bugel', JUDr. Irena Dobňáková, JUDr. Viliam Dohňanský, JUDr. Martin Fil'akovský, JUDr. Zlata Simková, JUDr. Mariana Muránska, JUDr. Eva Pirkovská, JUDr. Eva Rešatková, JUDr. Peter Šamo, JUDr. Milan Šebeň, JUDr. Jozef Škrab, JUDr. Roman Tóth, JUDr. Gabriela Világiová, Mgr. Magdaléna Želinská, JUDr. Ľuboslava Mruškovičová, JUDr. Gabriela Gerdová, JUDr. Mária Kupková, JUDr. Peter Tobiaš, JUDr. Milan Majerník, JUDr. Anna Kovaľová, JUDr. Jana Burešová, JUDr. Martina Zelenáková, JUDr. Peter Farkaš, JUDr. Emil Dubňanský **s ú v y l ú č e n í** z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 4 NcC 13/2009 (vec Okresného súdu Poprad sp. zn. 17 Er 24/2009).

Sudcovia Krajského súdu v Prešove JUDr. Viera Zoľáková, JUDr. František Mozner, JUDr. Eva Sláviková, JUDr. Michal Boroň a JUDr. Katarína Morozová **n i e s ú v y l ú č e n í** z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 4 NcC 13/2009 (vec Okresného súdu Poprad sp. zn. 17 Er 24/2009).

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove, ktorému bola vec predložená na rozhodnutie o vylúčení sudcov Okresného súdu Poprad, ju predložil na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky z dôvodu, že sudcovia odvolacieho súdu povinného osobne poznajú, bol ich kolegom na krajskom súde, majú k nemu priateľský vzťah a cítia sa byť vo veci zaujatí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený Krajskému súdu v Prešove (§ 16 ods. 1 O.s.p.) posudzoval opodstatnenosť uvedenej námietky z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Vychádzal pritom z ustanovenia §14 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Účelom citovaného ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednaniu veci, k nezaujatému prístupu k účastníkom alebo ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Cieľu, sledovanému uvedeným ustanovením, zodpovedá aj právna úprava skutočností, ktorá je z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právne relevantnú. Je ňou existencia určitého právne významného vzťahu sudcu, a to: 1. k veci, v rámci ktorého by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia o veci, alebo 2. k účastníkom konania, ktorý by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom (pozitívnom alebo negatívnom) pomere k nim, alebo 3. k zástupcom účastníkov konania (ktorý by bol založený na pomere vykazujúcom znaky vzťahu uvedeného pod 2.).

Pokiaľ ide o existenciu takéhoto právne relevantného pomeru u sudcov Krajského súdu v Prešove, títo zhodne s výnimkou JUDr. Viery Zoľakovej, JUDr. Františka Moznera, JUDr. Evy Slávikovej, JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Kataríny Morozovej uviedli, že vzhľadom na ich vzťah k povinnému, ktorý bol ich kolegom a s ktorým majú priateľský vzťah, sa cítia byť vo veci zaujatí. V takomto prípade bolo potrebné zohľadniť, že sami sudcovia tohto súdu okrem JUDr. Viery Zoľakovej, JUDr. Františka Moznera, JUDr. Evy Slávikovej, JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Kataríny Morozovej potvrdili existenciu vzťahu k účastníkovi konania, ktorý ustanovenie § 14 ods. 1 O.s.p. považuje za právne relevantný. Ich vyjadrenia o ich zaujatosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rešpektoval a v dôsledku

toho rozhodol, že sudcovia uvedení v prvom odseku výroku tohto rozhodnutia, sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania tejto veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nevytlúčil z prejednávania a rozhodovania v predmetnej veci sudcov Krajského súdu v Prešove JUDr. Vieru Zolňakovú, JUDr. Františka Moznera, JUDr. Evu Slávikovú, JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Katarínu Morozovú vzhľadom k tomu, že u nich nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by takýto postup odôvodňovali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu spisu a ani z vyjadrenia týchto sudcov Krajského súdu v Prešove nezistil žiadne také skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodit' pochybnosť o ich nezaujatosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti poukazuje na tú skutočnosť, že sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy je povinný vykladať podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia v zmysle § 2 ods. 2 zák. č. 385/2000 Z.z. v znení zmien a doplnkov. Obsah tohto práva a povinnosti je základným pilierom výkonu funkcie sudcu, keď výnimky môžu vyplývať len z naplnenia zákonných predpokladov, ktoré však neboli v prejednanom prípade u sudcov uvedených v druhom odseku výroku tohto rozhodnutia naplnené.

Súčasťou základného práva na prejednanie veci pred nestranným súdom podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nie je povinnosť súdu vyhovieť návrhu účastníka súdneho konania, ktorý podal takýto návrh podľa § 15a O.s.p. a vylúčiť označeného sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodovania veci pre zaujatosť. Tak isto nie je povinnosťou nadriadeného súdu nevytlúčiť sudcu postupom podľa § 15 O.s.p. v každom konaní, v ktorom vec predloží predseda súdu na rozhodnutie z dôvodu, že nie je dôvod pochybovať o nezaujatosti sudcu.

Obsahom základného práva na prejednanie veci nestranným súdom je iba povinnosť súdu prejednať každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie (nevytlúčenie) sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia veci pre zaujatosť a rozhodnúť o ňom (viď uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 27/98 z 25. marca 1998).

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné poukázať na to, že zákon v § 14 ods. 1 O.s.p. spája vylúčenie sudcov z prejednávania a rozhodovania vo veci nielen so skutočne preukázanou zaujatosťou, ale aj vtedy, ak možno mať čo i len pochybnosť o ich

nezaujatosti [vid' tiež zásady prijaté judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorých spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná ("justice must not only be done, it must also be seen to be done")], nemožno prehliadať, že rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 14 ods. 1 O.s.p. predstavuje výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Vzhľadom na to možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom objektívne, nezaujato a spravodlivo. Z vyššie uvedeného vychádza aj judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá rozoznáva subjektívne hľadisko nestrannosti sudcu, zahrňujúce osobné presvedčenie a správanie sudcu vo veci a hľadisko objektívne, založené na existencii dostatočných záruk pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností o zaujatosti sudcu (napr. Saraiva de Carvalho proti Portugalsku, 1994, Gautrin a ďalší proti Francúzsku, 1998). Preto k vylúčeniu sudcov z prejednávania a rozhodovania veci môže dôjsť len vtedy, keď ich vzťah k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom dosiahne takú intenzitu, že nebudú schopní nezávisle a nestranné rozhodovať (II. ÚS 105/01, Sbíрка nálezů a usnesení ÚS ČR, sv. 23, nález č. 98, str. 11).

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že sudcovia Krajského súdu v Prešove uvedení v druhom odseku výroku tohto uznesenia nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania danej veci.

Keďže vzhľadom na rozsah, v akom boli sudcovia Krajského súdu v Prešove vylúčení (nevylúčení) z prejednávania a rozhodovania veci, je zrejmé, že z jeho sudcov možno vytvoriť senát, ktorý by vec posúdil. Preto nebolo potrebné aplikovať ustanovenie § 12 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého ak nemôže príslušný súd o veci konať, pretože jeho sudcovia sú vylúčení (§ 14), musí byť vec prikázaná inému súdu toho istého stupňa.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. júna 2009

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková